

ומזה הצד ראוי להחזיק במנהג זה, ומכל מקום אין ספק על מי ששכחם שאינו חוזר, זהו ענין שלש ברכות ראשונות.

ו ב מ ק ו ם אמצעיות אומר אתה בחרתנו, יעלה ויבא, ומלוך על כל העולם כלו בכבודך, ואין אומרים והשיאנו, מפני שבאור ענין והשיאנו את ברכת מועדיך וכו' הוא שיזכנו להביא עולת ראייה בחגים א, ועולת ראייה לא באה בראש השנה ויום הכפורים, וכן במוסף היום אין מסימין בו כמו שמסימין בשאר ימים טובים, ר"ל מלך רחמן רחם עלינו וכו' ושם נעלה ונראה לפניך בשלוש פעמי רגלינו וכו', שאין לענין עולת ראייה מקום אלא בשלש רגלים, ומזה הטעם אין אומרים והשיאנו כלל, אלא שמדלג בו, מתחיל וקדשנו במצותיך וחותרם בה מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון, ואע"פ שמכח הלכה ב לא נאמרה חתימה זו אלא במוסף בברכת מלכיות הנכללת עם קדשת היום שצריך לחתום בה בענין מלכות ובענין היום ג, והיה אם כן בראוי לחתום בה מלך על כל הארץ מפני המלכיות ומקדש ישראל ויום הזכרון מפני קדשת היום, כמו שבאה החתימה בברכת זכרונות בענין זכירה והוא, זוכר הברית, וכמו שבאה בברכת שופרות בענין תרועה והוא, שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים, ונמצא אם כן שבשאר החתימות בחתימת תפלת ערבית ושחרית ומנחה וקדוש היום לא היה צריך לחתום אלא מקדש ישראל ויום הזכרון, אע"פ כן נתפשט המנהג לחתום בכל החתימות בענין מלכות, ר"ל מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון, מצד אמרם ד תמיד המליכוני עליכם בראש השנה, וכן אמרם ה תמיד, מלכיות כדי שתמליכוני עליכם, כי הראות המלוכה הוא כשבת המלך על כסא המשפט אשר כל לפני תפלותנו בזה היום הם על צד זה הציור.

ו י ש מן ה ג א ו נ י ם שגהגו לומר בראש השנה, בנסח אתה בחרתנו, ותתן לנו יי אלינו באהבה מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום הזכרון הזה זכרון תרועה וכו', אע"פ שיום טוב של ראש השנה לא נקרא

(א) ע' רא"ש סוף מס' ראש השנה. (ב) לא מצאתי בראשונים מי שכתב אף רמז מכל ענין זה שכי' רבינו כאן. (ג) ע' ראש השנה לב, א. (ד) א"י איפה. (ה) ראש השנה טז, א; לה, ב. (ו) הרא"ש סוף מס' ראש השנה כ' שכן הוא בתשובת מר שר שלום ורב סלסוי ור"ש בן חפני עיי"ש.